

Předškolní vzdělávání bylo uznáno jako počátek a tedy i základ procesu celoživotního vzdělávání. Z hlediska osvojování komunikační kompetence je toto období považováno za jedno z nejdůležitějších. Dítě by mělo dosáhnout takové úrovně, aby se umělo souvisle vyjadřovat, naslouchat, navazovat vztahy a domlouvat se s vrstevníky i dospělými. Velký podíl na rozvíjení těchto schopností má rodina i mateřská škola, k jejímž hlavním cílům patří příprava dětí na život i vstup do základní školy.

Hlavním tématem této diplomové práce je analýza komunikační kompetence dětí předškolního věku v kontextu s endogenními i exogenními faktory. Teoretická část práce se zaměřuje na klíčové pojmy, na problematiku komunikace a pedagogické komunikace, na otázky psychologického vývoje osobnosti a vývoje komunikačních dovedností dětí předškolního věku. Praktická část je prezentována třemi studii, jejichž cílem je sledovat a analyzovat úroveň komunikace dětí a také přístup rodičů a mateřských škol k rozvoji jejich komunikačních dovedností.

Práce se v konečném důsledku snaží porovnat různé vlivy vzhledem ke komunikačním kompetencím předškolních dětí - vzdělání a efektivní komunikaci učitelek, lokalitu mateřské školy i zaměřenost jejich programu. Z výzkumného šetření vyplynuly návrhy a náměty, které by mohly být podnětné nejen pro další práci zkoumaných, ale i nezúčastněných mateřských škol. Součástí práce jsou také praktické náměty a možnosti k rozvoji řečových a komunikačních dovedností dětí v předškolním věku.